

[K. Helveg Petersen.]

ene side, at man ikke har tilstrækkeligt materiale til belysning af de kort- og langsigtede samfundsmæssige behov for videreuddannelser; men alligevel finder rådet på den anden side, at man efter alt at dømme kan komme i en situation, så man bliver nødsaget til at indføre adgangs begrænsning. Jeg mener, at vi meget nøje skal se på hele dette spørgsmål i lyset af den større fleksibilitet, vi må tilstræbe, og jeg tror, at vi gennem den større fleksibilitet kan få de selvregulerende kræfter sat i gang, som det for mig at se er af afgørende betydning at skabe grobund for.

Jeg håber, at vi i den kommende tid i uddannelsesudvalget kan få en virkelig frugtbar debat i gang mellem alle interesserede parter, mellem lærere og studerende, det modtagende og det givende samfund og den politiske verden, fordi vi står over for et vældigt pres for at finde nye løsninger. Vi står over for en situation, der i meget høj grad opfordrer til et virkelig frugtbart samarbejde.

Bendix (KF):

Jeg vil som andre ordførere takke ministeren for en redegørelse, der er nyttig, og som i mange henseender søger at fastlægge politiske præmisser, som mit parti kan være enig i.

Det er jo sådan, at vi længe har ventet denne debat. Nu kom den så omsider, og man må vel egentlig sige, at den er kommet på et tidspunkt, hvor dette ting egentlig skulle være beskæftiget med andre ting. Vi burde egentlig ret beset beskæftige os med landets økonomiske problemer for nærværende. Vi ser hver eneste dag tegn på en katastrofal økonomisk udvikling, og vi må vel nok sige ved begyndelsen af en debat som denne, at lykkes det os ikke at få styr på Danmarks økonomiske situation, så er alt det, vi her diskuterer, meget let svært illusorisk. Meget af det, vi her taler om at vi gerne vil have mulighed for at gennemføre, kan det blive umuligt at gennemføre, hvis dette land ender i økonomisk kaos. Vi optræder jo i en vis forstand som ved Ludvig den Fjortendes hof og siger, at efter os er det syndfloden ... (Afbrydelse)... Undskyld, var det den Sekstende?

Jeg ser, at statsministeren overværer de-

batten her i dag, og det hænger selvfølgelig sammen med statsministerens dybe interesse for de uddannelsespolitiske spørgsmål, men da statsministeren nu er her, så kan jeg ikke lade være med at sige, at selvfølgelig forventer vi også, at vi får lejlighed til at diskutere et konkret oplæg fra regeringens side på den økonomiske politiks område, inden vi bliver sendt hjem på sommerferie.

Om denne debat i øvrigt skal jeg så sige, at den først og fremmest har det formål at fastlægge en række politiske præmisser. H-planen eller helhedsplanen for de højere uddannelsers udvikling, som først og fremmest er baggrunden for debatten, den og andre plandokumenter, der foreligger i forbindelse med denne debat, skrider jo ligefrem på politiske beslutninger, og jeg må måske tillade mig at citere en indledningsbetragtning fra H-planen, hvor det på side 4 i planlægningsrådets eget oplæg til denne principdiskussion siges:

„Når der er taget politisk stilling til de foreliggende muligheder, vil man kunne stille konkrete forslag om, hvorledes de forskellige former for højere og videregående uddannelsesinstitutioner skal udvikles inden for de politisk vedtagne generelle retningslinjer.“

Og det er disse generelle retningslinjer, vi skal prøve på at få udformet i løbet af denne debat og efter denne debat. Derfor vil jeg gerne starte med at stille et spørgsmål: hvad er egentlig formålet eller målsætningen med den højere og den videregående uddannelse? Ja, det er, set igennem vore briller, først og fremmest at give samfundet, og det vil sige den offentlige side af samfundet, det antal højtuddannede, som skal til for at bestride de administrative poster i administrationen, bestride posterne i servicesektoren, sundhedsvæsenet og andre væsener og endelig kommunikationsvæsenet i videste forstand. Det er den offentlige sektors behov.

Dernæst er der også et behov fra erhvervslivets side, som vi må tage hensyn til og lægge afgørende vægt på, når vi formulerer den politik, som skal gælde på dette område. Det er opgaven i forbindelse med den højere og videregående uddannelse at give erhvervslivet den mængde højtuddannet arbejdskraft, det er nødvendigt at have i et udviklet industrisamfund for at bestride de